

- Tað vóru serliga strámenningar, sum vóru spentir eftir at fáa sínar landsmenn í land - til hungur og hall - so teirra harrar í øðrum londum kundu gera sær dælt av føroyska tilfeinginum, segði Jan Højgaard á landsfundi

Mynd: Jens Kristian Vang

Fiskimaðurin eitt amboð í jagstranini eftir mammon

- Reiðarar gingu hart á fiskimenn og royndu at fáa teir at skriva undir sáttmálar hvør sær. Fiskimenn fingi greitt at vita, at skrivaðu teir ikki undir, vórðu teir tveittir í land og bílig arbeiðsmegi kom umborð í staðin, segði Jan Højgaard, sum á landsfundi fríggjadagin fýltist at semingsmanninum, ið stóð fyri semingini undir seinastu sáttmálasamráðingum

Vilmund Jacobsen

Í síni frágreiðing til landsfundin hjá Føroya Fiskimannafelag fríggjadagin, legði Jan Højgaard, felagsformaður, dent á, at sáttmálasamráðingarnar seinast vóru sera harðar.

- Krøvini hjá Reiðarafelagnum vóru ein beinleiðis háðan móti fiskimonnum. Tey vísu í verki, at tað eru fleiri reiðarar, sum bert meta fiskimannin, sum eitt amboð í teirra jagstran eftir mammon, sum hann tók til.

Hann vísti á, at tá partarnir høvdu sitið í fleiri mánaðir, slitnaði, og Reiðarafelagið sendi boð eftir semingsmanni.

- Manningarfeløgini vísu semingsmanninum á, at vit vóru til reiðar at fara avstað

aftur eftir gamla sáttmálanum, men tað vildi Reiðarafelagið ikki hoyra talan um.

Síðan varð farið undir seming, har semingsmaðurin legði fleiri uppskot fram.

- Men av tí, at semingsmaðurin bert legði uppskot fram, sum vóru eftir høvðinum hjá reiðarunum, vildu manningarfeløgini ikki góðtaka tey. Vit átalaðu eisini semingsmannin fyri, at hann ikki eisini tók sær av okkara krøvum. Endin var, at semingsmaðurin – eftir at hava lagt eitt lemjandi uppskot fram móti manningarfeløgnum – kastaði frá sær. Vit eru ikki vitandi um tilíkt dømi í Føroya søgu, segði Jan Højgaard.

Skipini koystu

Tað, sum nú hendi, var, at

Reiðarafelagið meldaði út, at nú kundu skipini loysa upp á semingsuppskotið, men manningarfeløgini vísu hesum frá sær og sýttu limum sínum at mynstra upp á aðrar treytir enn tær, sum longu vóru – til nýggjur sáttmáli varð gjørdur.

- Um somu tíð gingu reiðarar hart á fiskimenn og royndu at fáa teir at skriva undir sáttmálar hvør sær. Fiskimenn fingi greitt at vita, at skrivaðu teir ikki undir, vórðu teir tveittir í land og bílig arbeiðsmegi kom umborð í staðin – at fiska ogn Føroya fólks.

Jan Højgaard segði, at tað serliga vóru strámenningar, sum vóru spentir eftir at fáa sínar landsmenn í land - til hungur og hall - so teirra harrar í øðrum londum

- Semingsmaðurin legði bert uppskot fram, sum vóru eftir høvðinum hjá reiðarunum, og vit átalaðu semingsmannin fyri, at hann ikki eisini tók sær av okkara krøvum

Mynd: Vilmund Jacobsen

kundu gera sær dælt av føroyska tilfeinginum.

- Onkur reiðari loysti uttan sáttmála, men tað eydnaðist at forða fyri, at onnur skip fóru út.

Felagsformaðurin segði, at fiskimenn fólðu seg sum lús millum tvær negl.

- Teir flestu vísu, at lótu teir seg trýsta, var bara spurningur um tíð, til hýran

fór so nógv niður, at hon ikki gav nóg mikið til at svara hvørjum sítt. Hinvegin høvdu fleiri fiskimenn bráðtørv á peningi.

Harmur um olju

Jan Højgaard vísti á, at hetta endaði við, at manningarfeløgini gjørdur sáttmálar við skipabólkar og einstøk skip.

- Tað harmar okkum, at

partar av oljuni, sum kom inn í sáttmálan í 2005 sum eitt protokollát, kom við sum virkin partur av sáttmálanum. Tað eydnaðist tó at fáa markið fyri, nær oljan skal fara av óbýttum, munand upp, segði formaðurin í Føroya Fiskimannafelag á landsfundinum fríggjadagin.

vilmund@sosialurin.fo

» flestu fiskimenn vísu at lótu teir seg trýsta, var bara spurningur um tíð, nær hýran fór niður. Hinvegin høvdu fleiri fiskimenn bráðtørv á peningi

JAN HØJGAARD